

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
261—Γραφεῖον ὁδ. Ἐρμού—261

Ἡ ἈΜΑΡΤΙΑ

Ἡ ἀμαρτία εἶνε παράβασις νόμου· ὡς παράβασις δὲ νόμου δικαίως ἐπεκλήθη σκοτία, διότι σκοτίζει τὸν πράττοντα καὶ ἐργαζόμενον αὐτήν, ἀφαιρεῖ δὲ καὶ ἀρπάζει ἀπ' αὐτοῦ τῆς διακρίσεως τὸ φῶς. Ὅτι δὲ ἡ ἀμαρτία εἶνε σκοτία, μαρτυρεῖ ὁ Ἀπόστολος λέγων· « Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους. Μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε ». (Ῥωμ. ιγ'. 12). Ἡ ἀμαρτία δὲν σκοτίζει μόνον τὸν ἄνθρωπον, ἀλλὰ καὶ καθίστησιν αὐτὸν δούλον τῶν παθῶν αὐτοῦ, διότι ἀφαιρεῖ ἀπ' αὐτοῦ τὴν δύναμιν τοῦ λογικοῦ. « Πᾶς ὁ ποιεῖν τὴν ἀμαρτίαν, δούλος ἐστὶ τῆς ἀμαρτίας » (Ἰωαν. ἡ, 34). Εἶνε δὲ τοσοῦτον εὐπειθής ὁ τὴν ἀμαρτίαν πράττων εἰς τὰ πάθη του καὶ τοσοῦτον φροντίζει νὰ ἐκτελῇ τὰς διαταγὰς αὐτῶν, ὅσον οὐδὲ ὁ ἔσχατος τῶν δούλων δεσποτικοῦ καὶ αἰμοβόρου τυράννου εἶνε τοσοῦτον εὐπειθής εἰς τὰς διαταγὰς καὶ ἐντολὰς τοῦ δεσπότου αὐτοῦ.

ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας αὐτοῦ ὁ ἄνθρωπος σκοτιζόμενος πράττει τὰ μὴ πρέποντα, κλέπτει, ψεύδεται, ἀρπάζει, ἀδικεῖ συκοφαντεῖ ὑπὸ τὸ σκότος τῆς ἀμαρτίας διατελῶν μαθύσκειται, ἀσωτεύει, ὑβρίζει, παραβαίνει τὰ συζυγικά καθήκοντα, δὲν ἐκτελεῖ μετὰ συνειδήτους καθαρῶ τὴν δοθεῖσαν αὐτῷ ὑποϋργίαν. Τοιαῦτα δὲ πράττων τυρλωταὶ καὶ νομίζει ὅτι ἐπιδιώκει τὴν εὐδαιμονίαν του! Ἀλλὰ πόσον ἀπατάται ὁ ταλαίπωρος! Ἡ ἀμαρτία δὲν φέρει εἰς τὴν εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ τὸ ἐναντίον εἰς τὴν κακοδαιμονίαν· διὸ καὶ δικαίως ἐπεκλήθη ἀμαρτία, ὡς ἀποτυχία τις τοῦ ἀκρου ἀγαθοῦ, ἅπερ εἶνε ὁ Θεὸς καὶ ἐν ᾧ ὑπάρχει ἡ ἀληθὴς καὶ καθαρὰ εὐδαιμονία.

ΓΕΓΟΝΟΣ

Ὁ Ἰωάννης Βράϊσον ἦτο πόσον εὐσεβής, ὥστε πάντες ἐνόμιζον, ὅτι ταχέως ἤθελε γίνεαι ἔφορος τῆς ἐκ-

κλησίας, ἡ δὲ σύζυγός του ἦτο ἐνθερμος φιλόθεος καὶ ἐρασμία γυνή. Ὁ ἰατρός Σαμουὴλ ἐγεινίαζε μὲ τὸν Ἰωάννην, μεθ' οὗ ἐντὸς βραχέος διαστήματος ἐγένετο στενωτάτος φίλος, ἂν καὶ διέφερον ἀπ' ἀλλήλων· διότι ὁ μὲν Ἰωάννης ἦτο νέος λιτός, καλὸς γεωργὸς καὶ χριστιανός, ὁ δὲ ἰατρός προκεχωρημένους τὴν ἠλικίαν καὶ διανοητικῶς πολὺ ἀνώτερος τοῦ Ἰωάννου, ἀλλὰ δυστυχῶς ἄπιστος, προσβέβυον ὅτι ἅπαντες ἐκόντες ἄκοντες, ἀγαθοὶ ἢ κακοὶ θέλουσι σωθῆ.

Οἱ δύο οὗτοι φίλοι ἦσαν ἀχώριστοι εἰς τὸ κυνήγιον, τὴν ἀλειαν, εἰς τὰς θάλασσις ἐκδρομάς καὶ τὴν εὐθυμίαν, ἀλλ' ἡ σύζυγός τοῦ Ἰωάννου ἐβλεπε μεγάλην μεταβολὴν εἰς αὐτόν· διότι ἔπαυσε νὰ μεταβαίνει ὡς καὶ πρότερον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἐγκατέλειπε δὲ καὶ τὴν οἰκογενειακὴν προσευχὴν. Νύκτα τινὰ ἦλθεν εἰς τὴν οἰκίαν ὡς ἄφρων καὶ ἄλλοτε μὲν κατηγάτο τὴν θρηνοῦσαν σύζυγόν του, ἄλλοτε δὲ ἀναφανδὸν ἠρνεῖτο καὶ ἐγλεύαζε τὴν θρησκείαν του.—Ἦ Ἰωάννη, τῷ εἶπε, κλαίουσα ἡ σύζυγός του, ἄφες τοῦ ἰατροῦ τὴν συναναστροφὴν.—Αὐτὸς δὲ ἀπήντησε, παῦσον κλαίουσα, καὶ βλασφημίας αὐτὴν ἀνεχώρησεν.—Ἡ νύξ ἦτο λίαν ψυχρά, —οἱ δρόμοι χιονοσκεπεῖς, — αὐτὴ δὲ ἡ δυστυχὴς εἰς μάτην ἀπὸ ὥρας εἰς ὥραν τὸν περιέμενε καὶ γνωρίζουσα τὰς κακὰς ἐξεῖς τοῦ ἐλπεῖτο μὴ τυχὸν ἐκεῖτο εἰς τινὰ γωνίαν παγωμένος καὶ νεκρός· διὸ καὶ ἀπολέσασα τὴν ὑπομονὴν ἠτοιμάζετο νὰ ἐξέλθῃ πρὸς ἀναζήτησίν του, ὅτε αἴφνης ἡ θύρα ἠνεώχθη καὶ ἰδοὺ ὁ Ἰωάννης μεθυσμένος ἐξηπλώθη ὡσεὶ νεκρός ἐντὸς τῆς οἰκίας· ἐνῶ δὲ ἡ γυνὴ του γοεῶς φωνάζουσα, ἀπεπειράτο μὲ τοὺς βραχίονάς της νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ ἐγεροθῇ, αὐτὸς τὴν ἐκτύπησεν ἀβλαβῶς μὲν, ἀλλ' ἡ καρδιά της ἐπάλλε, καὶ βυθισθεῖσα ἐντὸς καθήκλας ἀφήκε τὴν πολυχρόνιον λύπην της νὰ ἐκτραγῆ εἰς ἀγωνιώδη κλαυθμόν. Γυνὴ ἐκραύγασεν ὁ Ἰωάννης, ὅστις ἤδη κάπως εἶχε σωφρονισθῆ, ἀλλ' ἦτον εἰσέτι ἀποκτηνωμένος, τί ἐνοσεῖς μὲ τοῦτο τὸ ὦ; καὶ λέγων ταῦτα ἠτένισε πρὸς τὴν ἁγίαν Γραφὴν, ἣν εἶχον διὰ τὴν οἰκίαν καὶ ἦδη

ήτο ανοικτή, ααυτη εμπνεύσα εις σε τοιαύ-
 τας ιδέας; και εϊθύς λαβών τὸ πολύτιμον ἐκεῖνο βι-
 βλίον, προσέειπεν εἰς τὴν θύραν, ἰσταμένως δὲ ἐθέσπει
 τὴν καύσην τῆς βιβλιοθήκης ἀπαυθί, και εἰτα πτυσσάς
 ἐπὶ τῆς στάτης, κατέπεσεν εἰς τὴν κλίνην ἀναίσθη-
 τος ἐκ τοῦ πάθους και τῆς μῆθης. Ἀλλ' ἡ δυστυ-
 χῆς σύζυγος του ἔμεινεν ἀγρυπνῶν και ἔκλαιε πι-
 κρά. Πάλιν τὴν ἐπομένην ἡμέραν ἰδὼν ὁ Ἰωάννης τὸ
 μόνον ἐναπομεινάν βιβλίον τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης
 ἐζήτησε νὰ τὸ καύσῃ, ἀλλὰ μὴ εὐρὼν φωτιᾶν, ἠνέω-
 ξε τὴν θύραν και ῥίψας αὐτὸ ἔξω, εἶπεν: οὐδέποτε
 πλέον ἐπιθυμῶ νὰ ἴδω τοιαῦτα μῆθαιμινὰ πράγματα
 εἰς τὴν οἰκίαν, τὰ περιφρονῶ ἀκούεις τοῦτο; διότι
 ἄλλως θὰ ἐρχόμεθα εἰς ῥῆξιν. Μετὰ τοῦτο ἀπῆλθε
 μεταβάς κατὰ τὸ σύνθηες εἰς τὸ καπηλεῖον. Ἡ σύζυ-
 γος του ἐφύλαττε νὰ ἴδῃ ἂν αὐτὸς μετέβαινεν εἰς
 τὴν οἰκίαν του ἱατροῦ, και ἐξεληθούσα με δάκρυα συ-
 νήθορισε τὰ τεμάχια τοῦ σχισθέντος βιβλίου, ἄτινα
 καίπεο ῥυπαρὰ τὰ ἔβαλεν εἰς τὸν κόλπον της και δι-
 ευθυνθεῖσα πρὸς παλαιάν τινα δρῦν τὰ ἐκρυψεν ὑπὸ
 τινα κορμὸν, τὸν ὁποῖον συχνάκις ἐπεσκέπτετο και
 ἀνιγίνωσκε κλαίουσα τὸν λόγον του Θεοῦ. Ὁ βίος οὗ-
 τος του Ἰωάννου δὲν ἠδύνατο νὰ διαρκῆσῃ ἐπὶ πολὺ
 και ἐπλησίαζεν ἤδη ἡ στιγμή του θανάτου του. Ἐ-
 μείνεν ἀσθενῆς ἐπὶ δύο ἐβδομάδας, καθ' ἃς ἡ ἀπο-
 στροφή εἶχε μεγάλως ἀυξήθῃ πρὸς τὴν ἀγαθὴν σύ-
 ζυγόν του, ἥτις ὅμως τὸν περιεποιεῖτο λίαν τρυφε-
 ρῶς· ἕκαστον βῆμα της ἐπὶ τοῦ ἐδάφους και αὐτὴ
 ἀκόμη ἡ παρουσία της τὸν ἠνώχλων και οὐδὲν ἄλλο
 ἐποίει ἢ νὰ προσφέρῃ βλασφημίας κατὰ του Θεοῦ.

Τέλος, ὅτε πλέον ἔπνεε τὰ λοιπῶνα προσεκάλεσε
 τὸν φίλον του ἱατρὸν, ὃν ἅμα εἶδεν εἰσερχόμενον εἰς
 τὸ δωμάτιόν συνῆλθεν ἐπὶ μικρὸν. Ὁ ἱατρὸς, τῷ λέ-
 γει, ἔχω ἀνάγκην ἀνέσεως, διότι πολὺ ὑπέφερον κατὰ
 τὰς δύο ταῦτας τελευταίας ἐβδομάδας—αἰσθάνομαι
 τὸν θάνατόν μου—τὸν βλέπω πρὸ ὀφθαλμῶν—ἀρα
 τί πρέπει νὰ πράξω. Θεέ μου! Ἰατρὸ βοθηθήσατέ με.
 Ἀλλοίμονον Ἰωάννη, τῷ ἀπάντησεν ὁ ἱατρὸς με βλέμ-
 μα ἀπελπιστικόν, τὸ ἡμέτερον φρήσκυμα χρῆσιμεῖται
 μόνον εἰς τὴν ζωὴν, και ὅταν ἔχῃ καλῶς, ἀλλ' οὐχὶ
 και εἰς τὸν θάνατον· οἱ λόγοι δὲ οὗτοι κατεφόβισαν
 τὸν Ἰωάννην, ὅστις ἀπελπισθεὶς ὀλοτελῶς εἶπε. «Λοι-
 πὸν ἢ κατηραμένη ἐκεῖνη βίβλος εἶνε ἀληθῆς, ἐγὼ δὲ
 ἀπώλωλα» και ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσε. Ἀναγνώστα,
 τὸ συμβάν τοῦτο εἶνε ἀληθές, διότι κατὰ τὰ ὀνόματα
 τῶν προσώπων δὲν μετεβλήθησαν ὡς μὴ ὑπάρχοντα σῆ-
 μερον. Ἐχε ὑπ' ὄψιν, ὅτι και ὁ περι οὐ ὁ λόγος ἱα-
 τρὸς, ὅστις ἀπέθανε τελευταῖος πάντων, ὅτε εὐρίσκετο
 εἰς τὴν κλίνην του θανάτου, προσεκάλεσεν ἕνα πτω-
 χὸν γέροντα αἰθίοπα, ὁ ὁποῖος ἦτο δούλος και τυφλὸς
 ἵνα δεηθῇ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας του, διότι ἐβεβαιώθη
 ὅτι τὸ φρήσκυμα, τὸ ὁποῖον ἐπέβρεθε δὲν ἦτο ἱκανὸν
 νὰ τὸν σώσῃ· διὸ και ἐδέχθη τὰς δεήσεις, ἃς ὑπὲρ αὐ-
 τοῦ ἔκαμεν ὁ ῥηθεὶς πτωχὸς δούλος.

Η ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΤΗΣ ΓΡΕΝΑΔΗΣ

ΔΙΗΘΗΜΑ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ

Ὅτε ὁ τελευταῖος θρόνος τῶν Μαύρων, ἰσχυρῶς
 προσβαλλόμενος ὑπὸ τῶν χριστιανῶν βασιλέων, ἐκλο-
 νίζετο και ἐκινδύνευε νὰ καταρρεύσῃ διὰ παντός, αἱ
 ἰσχύουσαι τῆς Γρενάδης οἰκογένεια, ἀντὶ νὰ ἐνωθῶσι
 κατὰ του κοινου ἔχθρου, ἐσπάραττον ἀλλήλας.

Ὁ Ἰβν-Χαμίτ ἦτο ὁ ἀρχηγὸς και ἡ δόξα του ἐ-
 πιφανοῦς οἴκου τῶν Ἀβενσεράγων. Ἦτο ὁ εὐνοούμε-
 νος του Βααδδιλ, του ὁποῖου εἴλκυσε τὴν εὐνοίαν διὰ
 τὴν σοφίαν και τὰ μεγάλα αὐτοῦ κατορθώματα.

Οἱ Ζήγροι και οἱ Γομέλαι, ἀντίζηλοι και ζήλο-
 ποι τῶν Ἀβενσεράγων, δὲν ἐδύναντο νὰ ἀφήσωσιν
 αὐτῷ τὴν ὑπεροχὴν. Τὸ μῖσός των ἐξεδηλοῦτο ἐν
 πάσῃ περιστάσει. Ὁ Ἰβν-Χαμίτ ἀκούσας αὐτοὺς ἡ-
 μέραν τινα κατηγοροῦντας τὴν πρὸς τοὺς χριστιανούς
 αἰχμαλώτους γενναϊότητά του, προχωρεῖ πρὸς αὐτοὺς
 και λέγει: «Ὁ Ἀλλὰχ με προστάζει νὰ κάμνω ἐλεη-
 μοσύνην προτιμῶ νὰ ἐλεῶ τοὺς αἰχμαλώτους. Ἦμην
 ποτὲ αἰχμάλωτος τῶν χριστιανῶν, και τίς ἐξ ὑμῶν
 δύναται νὰ βεβαιώσῃ, ὅτι οὐδέποτε θὰ αἰχμαλωτι-
 σθῇ; Ἐπειδὴ οἱ νικηταὶ με μετεχειρίσθησαν καλῶς,
 ἐπιθυμῶ και ἐγὼ νὰ μεταχειρισθῶ καλῶς τοὺς ἡττη-
 μένους. Γεννηθεὶς Μουσουλμάνος ἐπιθυμῶ νὰ μὴ ὑπο-
 λείπωμαι τῶν χριστιανῶν κατὰ τὴν ἐλεημοσύνην.
 Ἐάν τις ἐξ ὑμῶν τολμᾷ νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι κακῶς
 πράττω, τῷ λέγω ὅτι εἶνε ἄθλιος και ψεύστης.» Εἷς
 ἐκ του οἴκου τῶν Ζήγρων ἀντὶ ἀπαντήσεως, ὑψωσε
 τὴν χεῖρα ἵνα ραπίσῃ τὸν Ἀβενσεράγον, αὐτὸς ὅμως
 σύρει τὸ ζῆφος και πληγώνει τὸν αὐθάδη, ὅστις ἐτόλ-
 μησε νὰ προσβάλῃ αὐτόν. Πάραυτα ἐπέρχεται συμ-
 πλοκὴ αἱματηρά· οἱ Ζήγροι ἠττήθησαν, ἀπολέσαντες
 πολλοὺς τῶν ὀπαδῶν των. Ὁ βασιλεὺς ἐπεμβάς ἐ-
 πειράθη νὰ συνδιαλλάξῃ τοὺς δύο τούτους μεγάλους
 οἴκους· ἡ συνδιαλλαγή ὅμως ἦτο μάλλον κατ' ἐπιφά-
 νειαν και οὐχὶ εἰλικρινῆς. Οἱ διὰ τῶν ὀπλων ἠττη-
 θέντες προσέδραμον εἰς τὸν δόλον.

Θερμὴν τινα ἐσπέραν ὁ Βααδδιλ περιεπάτει μετὰ
 του Μωάμεθ, του ἀρχηγου τῶν Ζήγρων. Ἡ αὖρα τῶν
 ὀρέων, ὁ φλοῖσθος τῶν ὑδάτων, ἡ γαλήνη τῆς φύσεως
 ἔθελγον τὸν Σουλτάνον, ὅστις παρεδίδοτο ἄνευ ὑπο-
 νοίας εἰς τοὺς κολακευτικὸς λόγους ἐνός προδότου.

«Ἐπιθυμῶ, ἔλεγεν ὁ βασιλεὺς νὰ ὀμιλῶσιν ἐνώ-
 πιον μου μετὰ παρησίας και ἄνευ ἀποσιωπήσεων.

— Ὁ αὐθέντα μου! πῶς νὰ τολμῶσιν νὰ ὀμιλήσω
 και πῶς νὰ δυνθῶ ν' ἀποσιωπήσω;

— Δύνασαι τὰ πάντα νὰ λέγῃς. Ἀγαπῶ τὴν ἀ-
 λήθειαν, τὴν ὁποῖαν συχνὰ ἀποκρύπτουσιν ἀφ' ἡμῶν.

— Πολλάκις φρόνιμον εἶνε νὰ γνωρίζῃ τις νὰ ἀ-
 ποκρύπτῃ τὴν ἀλήθειαν, ὅταν εἶνε κίνδυνος νὰ τὴν
 ἐκστομίσῃ.

— Ὅμιλει, σὲ διατάσω.

— Θὰ ὑπακούσω ἐάν μοι δώσῃς τὸν βασιλικὸν

λόγον ὑμῶν, ὅτι οὐδὲν ἔχω νὰ φοβηθῶ ἐκ τῶν συνε-
 πειῶν τῶν ἀποκαλύψεών μου.

— Σοὶ δίδω αὐτόν.

— Στήριγμα τοῦ στέμματος σου θεωρεῖς ἐκεῖνον,
 ὅστις θέλει νὰ σφετερισθῇ αὐτό. Αἱ εὐεργεσίαι σου
 χρησιμεύουσιν εἰς οὐδὲν ἄλλο ἢ εἰς τὸ παρέχειν αὐτῷ,
 τὰ μέσα δι' ὧν νὰ σὲ ἀπολέσῃ.

— Δὲν φοβοῦμαι τοὺς ὑπηκόους μου. Τὸ μῖσός σὲ
 τυφλάνει. Θέλεις νὰ με πείσῃς ὅτι ὁ Ἰβν-Χαμίτ ἐπι-
 βουλευέται τὸν θρόνον μου;

— Ἐπιβουλευέται τὴν τιμὴν σου.

— Καὶ δύνασαι νὰ ἀποδείξῃς κατηγορίαν τῶσιν
 τολημῶν;

— Προσεκάλεσα τὸν Μαχανδίν, τὸν Ἀλῆ-Χα-
 μίτ, τὸν Μαχανδόν· θὰ ὀμιλήσω ἐνώπιον τῶν εὐγε-
 νῶν τούτων κυριῶν, οἵτινες γνωρίζουσι τὰ πάντα και
 θὰ βεβαιώσωσιν, ὅτι ὅσα εἶπον εἶνε δυστυχῶς ἡ ἀ-
 λήθεια.»

Μετὰ τοῦτο, ἰδοὺ τί ὁ Ζήγρος διηγήθη.

«Ἐσπέραν τινα παρετήρησα μακρόθεν ἐντὸς τῶν
 κήπων του Generalife, παρὰ τὴν μεγάλην πύλιν, τὸν
 Ἀβενσεράγον και τὴν βασίλισσαν τῆς Γρενάδης. Ἡ
 συνομιλία των ἦτο τόσῳ οἰκειοτάτη, ὥστε δὲν με ἡ-
 κούσαν πλησιάζοντα. Ἐπειτα ἐγένοντο ἀφανεῖς ὀπι-
 σθεν τῶν μεγάλων κυπαρίσσων και τῆς ἐκ βοδδοα-
 φῶν σκιάδος. Ὅτε ὁ Ἰβν-Χαμίτ ἀφῆκε τὴν ὠραίαν
 σουλτάναν, εἶχεν ἐπὶ του μετώπου στέμμα ἐξ ἀνθέων,
 σύμβολον του χρυσοῦ στέμματος, τὸ ὁποῖον ὑποχρῆ-
 ται αὐτῷ ὁ ἔρω. Εἰσῆλθεν εἰς ὄδον, ἐλικουδαίει και
 ὅτε συνήτησεν ἡμᾶς, ἔδωκεν ἡμῖν τὰ λευκὰ ταῦτα
 ῥόδα.»

Ὁ Βααδδιλ ἐλάτρευε τὴν ἀριστηρίαν και θελητήρων
 πλήρη σύζυγόν του. Καὶ δὲν δύναται μὲν νὰ πεισθῇ
 ὥστε νὰ πιστεύσῃ τοιαύτην ἀπιστίαν, ἀλλ' εἶνε ζήλο-
 τυπος και βίαιος. Δὲν ἀμφιβάλει πλέον περὶ του
 ἐγκλήματος, ἀποῦ οἱ μάρτυρες ἐπὶ τῆς τιμῆς των ὤρ-
 κίσθησαν, ὅτι ἰδιοῖς ὀμμασιν εἶδον ὅσα ὁ Ζήγρος ἐβε-
 βαιώσεν.

Τῇ στιγμῇ ἐκεῖνῃ ἀγγέλλεται τῷ Σουλτάνῳ ὅτι ὁ
 Ἀβενσεράγος ἐπανέρχεται θριαμβεύων ἐν λαμπρῷ
 μάχῃ, καθ' ἣν ἐνίκησε τοὺς χριστιανούς. Ὁ λαὸς
 ψάλλει τὰ ἐπινίκια και περιστοιχίζει ἐπιστοφῶν αὐ-
 τόν. Ἡ νίκη αὐτῆ, λέγουσιν ἀμέσως ὁ ἔχθρου του,
 θὰ αὐξήσῃ τὸ θράσος του και θὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἐπι-
 τυχίαν του.—Δὲν θὰ διαφύγῃ τὴν ἐκδίκησίν μου, λέ-
 γει ὁ Βααδδιλ.—Θὰ προσκαλέσω τὸν Ἰβν-Χαμίτ και
 πῶν σουλτάναν, θὰ τοὺς πείσω περὶ του ἐγκλήματος
 των και θὰ τοῖς ἐπιβάλω ἀμέσως τὴν προμερᾶν τι-
 μωρίαν.

— Πρόσεξον Μεγαλειότατε, εἶπεν ὁ Ζήγρος, μὴ
 πῶς ὑπέκρινε εἰς ἡμᾶς ὁ ἄρχηγός σου ἐπισπεύσας τὴν ἐκ-
 δίκησίν σου· διότι οἱ Ἀβενσεράγοι εἶνε ἰσχυροὶ και θὰ ὑ-
 περασπίσωσιν ἑαυτοὺς, και δὲν ἔθελαις ἀντιμετωπῆσαι
 τὴν συνομοσίαν αὐτῶν, ἀνάγκασθαι νὰ ἐκτραπήσῃς αὐτὴν
 φοβερωτέρως.

— Ὅμιλει, σὲ διατάσω.

— Θὰ ὑπακούσω ἐάν μοι δώσῃς τὸν βασιλικὸν

— Θέλω νὰ ἀποθάνωσιν.
 — Ὁ ἀποθάνωσι κατὰ μικρὸν ὡς ἐνοχοὶ και οὐχὶ
 ὡς ἱππῶται, ὡς ἐν μάχῃ ὀπλισμένοι. Προσεκάλεσόν
 αὐτοὺς νὰ ἔλθωσιν ἀλληλοδιαδόχως εἰς Ἀλάμδραν.
 Ὅλ' εἰμεθα τριάκοντα πολεμιστὰ καλῶς ὀπλισμένοι
 και θὰ σὲ ἐλευθερώσωμεν ἀπὸ τοῦ ἔχθρου σου.

Ὁ Μωάμεθ ἐπεφορέσθη τὴν ἐκτέλεσιν του σχεδίου
 τούτου. Ὁ Ἰβν-Χαμίτ προσεκλήθη εἰς τὴν ἀνάκτορα.
 Νομίζων ὅτι θὰ λάβῃ παρὰ του βασιλέως τὴν τιμὴν
 τῆς νίκης, λαμβάνει τὸν θάνατον. Μετ' αὐτόν δευτε-
 ρος Ἀβενσεράγος εἰσῆλθη εἰς μικρὰν αἴθουσαν πλη-
 σίον τῆς αὐλῆς τῶν λεόντων, και ἐθανατώθη ἐπίσης.
 Τριάκοντα ἔξ κεφαλαὶ εἶχον ἦδη πέσῃ· οἱ δῆμιοι ἠ-
 ναγκάζοντο νὰ μεταλλάττωσι. Τὸ αἷμα ῥέει ὡς χεῖ-
 μαρρος, ὅπτε σήμερον διατείνονται, ὅτι τὸ ἐξ ἀλαδά-
 στρου ἀγγεῖον, ἐντὸς του ὁποῖου συνήχθη τὸ αἷμα,
 διατρεῖ εἰσέτι ἴχνη μὴ ἐξαλειφθέντα ὑπὸ τῶν αἰώνων.
 [Ἐπεται συνέχεια.]

Η ΗΘΟΠΟΙΟΣ

ΚΑΙ Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΛΙΒΙΤΟΥ

Πρὸ τινων ἐτῶν ἠθοποιὸς τις διερχομένη τὰς ὁδοὺς
 τῆς κωμοπόλεως, ἐν ἡ παρίστα, ἤκουσε τινὰς ψάλλον-
 τας ὕμνους ἱεροῦς, ὅπερ ἐκίνησε τὴν περιέργειάν της
 και ἐπλησίασε πρὸς τὴν καλύβην. Ἰσταμένη παρὰ τὴν
 θύραν εἶδε τινὰς πένητας χωρικοὺς καθήμενους, ἐξ ὧν
 ὁ εἰς προσήχετο και μετὰ τὴν προσευχὴν ἀνέγνωσεν
 ὕμνον, τὸν ὁποῖον οἱ λοιποὶ ἔψαλον. Ἐπειδὴ ὁ ἦχος
 ἦτο λίαν γλυκὺς, ἡ ἠθοποιὸς ἐφαίνετο τοσοῦτον κατα-
 γοητευμένη ἐκ τῶν λέξεων τῶν ὕμνων, ὥστε ὅτε ἡ
 οἰκοδέσποινα προσεκάλεσεν αὐτὴν ἵνα εἰσέλθῃ, ἐδέχθη
 ἀσμένως τὴν προσκλήσιν και εἰσελθούσα διέμεινε μέ-
 χρι τέλους τῆς συμπροσευχῆς.

Ἡ ἠθοποιὸς αὐτὴ ἀπελθοῦσα δὲν ἠδύνατο νὰ λη-
 σμονήσῃ τὰς λέξεις του ὕμνου ἐκεῖνου. «Ὁ βάθος εὐ-
 σπλαγχνίας! Ὑπάρχει ἀρὰ γε εὐσπλαγχνία και δι'
 ἐμεῖ!» Ἠγόρασε τὸ ὕμνολόγιον τὸ ἐμπεριέχον τὸν ὕ-
 μνον ἐκεῖνον και ἔμαθεν αὐτόν ἀπὸ στίθους, ἀλλ' ὅσον
 ἐπαγελαύσανεν αὐτόν, τόσον ἐνετυπῶντο αἱ ἐντυ-
 πώσεις των λέξεων ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Τοῦτο ὠδή-
 γησεν αὐτὴν εἰς τὴν κατὰ Κυριακὴν θείαν διδασκα-
 λίαν, ὡς και εἰς τὴν καθ' ἐκάστην ἀνάγνωσιν του
 εὐαγγελίου και τέλος εἰς τὴν μετάνοιαν, τὴν πρὸς τὸν
 Σωτῆρα ἀγάπην και εἰς τὴν ἐγκατάλειψιν του ἐπαγ-
 γέλματος αὐτῆς.

Πρώταν τινα ἐπισκέφθη αὐτὴν ὁ δευθυντὴς του θε-
 ατροῦ, ἵνα αἰτήσῃ παρ' αὐτῆς νὰ ἀναλάβῃ τὸ κυριώ-
 τερον πρόσωπον εὐεργετικῆς ὑπὲρ αὐτοῦ παραστά-
 σεως, ὅπερ και ἄλλοτε μετ' ἐπιτυχίας αὐτὴ ὑπεκρί-
 θη. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν αὐτὴ ἠρηνήθη, ἐπιμένοντος
 δὲ του δευθυντοῦ και ὑποσχόμενου ὅτι αἰτεῖ παρ'
 αὐτῆς τοιαύτην ἵαχὴν διὰ τελευταίαν φοράν, ἐνέ-
 δωκε ὑποσχεθεῖσα, ὅτι θέλει παρουσιασθῆ κατὰ τὸν
 ὀρισμένον χρόνον. Ἡ πρώτη πράξις ἤρχετο ἐξ ἐνός
 εἰς ἑξῆς...

ἄσματος, ὅπερ ἢ ἐν λόγῳ ἠθοποιὸς ἐπρόκειτο νὰ ψάλῃ. Ἡ ὄρθη ἢ αὐλαία καὶ ἡ ὀρχήστρα ἤρξατο παίζουσα ὅπως συνοδεύσῃ τὸ ἄσμα, ἀλλ' ἡ ἠθοποιὸς ἴτατο ὡρᾶ καὶ ἄφωνος· ἡ ὀρχήστρα ἐπανελάβε δις καὶ τρίς τὸν ἦχον τοῦ ἄσματος, ὅτε αὐτὴ ἤρξατο νὰ κινήται ἔχουσα τοὺς μὲν ὀφθαλμοὺς ὑψωμένους πρὸς τὰ ἄνω, τὰς δὲ χεῖρας συνδεδεμένας ἐν εἰδεί ἰκεσίας· ἀλλ' ἀντὶ νὰ ψάλῃ τὸ ἄσμα, ἐψάλλον τὸν ὕμνον ἐκεῖνον, ὅστις ὠδήγησεν αὐτὴν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς εὐσεβείας. Τοιαύτη δὲ ἦν ἡ εἰς τὰς πράξεις ταύτας ἔγερ

τῆς παρουσίας αὐτοῦ, εἶναι εὐτυχῆς καὶ ἐλευθερὸς πάσης καταχρήσεως καὶ παρανομίου ἐξάψεως, ἰδίᾳ δὲ τῶν ταπεινῶν ἐκείνων ἐξάψεων, αἵτινες κερειύουσι τὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰς Ἀποκρῶς.

Ο ΣΕΚΟΥΚΟΥΝΗΣ

Ἄρχηγός τῶν Βασιλοῦτος.

Ὁ ἀρχηγός τῶν Βασιλοῦτος, Σεκουκούνης, ὅστις ἐπὶ ἔτη ὀλόκληρα ἐπιτυχῶς ἐμάταίον πάσας τὰς πρὸς-

θεῖσα συγκίνησις, ὥστε τὸ ἀκροατήριον διελύθη καὶ ἡ παράστασις ἐγκατελείφθη. Τινὲς τῶν ἀκροατῶν ἐχλεύαζον, ἀλλ' οἱ πλείστοι μαθόντες τὰ καθέκαστα ἐθαύμασαν διὰ τὴν εὐσπλαγγνίαν τοῦ Θεοῦ καὶ πολλοὶ τούτων ἐπίσης ἠκολούθησαν τὸν εὐσεβῆ καὶ χριστιανικὸν βίον τῆς ἠθοποιῶς, πεισθέντες περὶ τῆς μεγάλης εὐσπλαγγνίας τοῦ Θεοῦ πρὸς πάντα πρόσερχόμενον αὐτῷ διὰ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅταν ἡ καρδία ἡμῶν ᾖ ἐγκαταλελειμμένη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, τότε ζητεῖ τὴν εὐτυχίαν αὐτῆς εἰς τὰ πάθη, τὰς ὀρέξεις καὶ τὰ τοιαῦτα· ἀλλ' ὅταν πληροῦται διὰ

παθείας πρὸς σύλληψιν αὐτοῦ, ληστεύων πᾶσαν τὴν περὶ τὸ κρησφύγετον αὐτοῦ χώραν, ἐπὶ τέλους συνελήφθη ἀρτίως ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν καὶ ἐτέθη ἀσφαλῶς ἐν ταῖς φυλακαῖς τῆς Κραιτορίας. Εἶναι οὗτος υἱὸς καὶ κληρονόμος τοῦ Σεκβάτη, καὶ ἦτο μέχρι τῆς ἀλώσεως αὐτοῦ, ἀρχηγός 30,000 ἰθαγενῶν ποικίλων φυλῶν, κατοικούντων τὰ διάστημα σπήλαια καὶ τὰς στενοπορίας πρὸς δυσμὰς τῆς Νατάλ. Ἡ ἰθαγενὴς παράδοσις ἀποδίδει αὐτῷ ὑπερφυσικὴν καταγωγὴν· λέγεται, ὅτι κατάγεται ἐκ τῆς εὐνοουμένης συζύγου μεγάλου τινὸς ἀρχηγοῦ, κληρονομήσας ἐπὶ μαγείᾳ, διότι

ΟΙΝΟΣ ΠΟΡΤΟΚΑΛΛΙΤΗΣ

Οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν, ἐνθα καλλιεργεῖται ἐν Εὐρώπῃ ἡ πορτοκαλλία, παρατήρησαντες τὰς ἐκ τῆς φυλλοζέρας καθ' ἐκάστην προξενουμένης καταστροφάς, ἐσκέφθησαν ἐὰν ᾖναι δυνατόν διὰ τοῦ ὄπου τοῦ πορτοκαλλίου νὰ ἐπιτευχθῇ ὑγρὸν ἔχον τὴν τε γέυσιν καὶ τὸ χρῶμα τοῦ οἴνου. Ἀποπειραὶ ἐγένοντο ἐπανειλημμένως, ἐξ ὧν ἀπεδείχθη, ὅτι τὸ ἐκ τῶν πορτοκαλλίων παρχθὲν τοῦτο ὑγρὸν εἶχε γέυσιν εὐαρεστοτάτην, καὶ ἠδύνατο νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν οἶνον.

Τὰ πορτοκαλλία ὅταν φθάσωσιν εἰς τὴν πλήρη ἀνάπτυξιν των εἶναι ἀκατάλληλα πρὸς οἰνοποίησιν. πρέπει λοιπὸν νὰ ἐκλέγωμεν καρπὸν οὐχὶ ἐντελῶς ὠριμασμένον, ἐν ᾧ πλεονάζει ἡ ζακχαρώδης οὐσία, ἀλλ' ἐκεῖνον τὸν καρπὸν, ὅστις μὴ ὦν ἐντελῶς ὠριμος, περιέχει ἰκανὴν ποσότητα κίτρικου καὶ μηλικῆς ὀξέως. Ἄχρι τοῦδε δύο διαφόρων εἰδῶν οἴνας ἐπετεύχθη.

τὸ μῆψω γεννηθὲν τέκνον αὐτῆς ἠκούσθη νὰ λαλῇ ἐντὸς τῆς μήτρας αὐτῆς. Ὁ σύζυγος αὐτῆς ἀποστρεφόμενος νὰ διαπράξῃ φόνον κατ' αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ μὴ τολῶν νὰ τὴν κρατῇ μετὰ τοιαύτην κατηγορίαν, τὴν ἀπέπεμψεν τῆς σκηνῆς του, ὡς δευτέραν ἄγαρ, μετὰ τινῶν ὑπηρετῶν καὶ ὀλίγων τροφῶν. Ἡ συνοδεία αὐτῆ διήλθε τὸν ποταμὸν Βαάλ καὶ ἐγκατεστάθη ἐν ταῖς ὄρεσι τῶν Ζουλοῦ, ἐνθα ἐν δέοντι χρόνῳ ἡ ἐξωσθεῖσα σύζυγος ἔτεκε τέκνον γενόμενον ἀρχηγός κροταῖας λαφυραγωγῆς φυλῆς, καὶ ὁ ἀρχηγός οὗτος, πιστεύεται, ὅτι εἶναι ὁ πάππος τοῦ Σεκουκούνη.

Ὁ Σεκουκούνης λοιπὸν οὗτος, οἰαδ' ἴησθε καὶ ἂν ᾖ ἡ καταγωγή του, διέπραττε πρὸ ἑτῶν ληστείας, φιλοξενῶν εἰς τὴν ἐξ ἀποτόμων βράχων περιζωσμένην πρωτεύουσάν αὐτοῦ συμμορίας ἀνθρώπων ἐξ ὅλων τῶν φυλῶν, αἵτινες προσήρχοντο εἰς αὐτὴν φεύγουσαι ἐνεκα ἐρίδος τοῦς πρότερον ἀρχηγούς των.

ΘΑΪΤ-Ο-ΣΧΕΕ, πρωθυπουργός τῆς Βιρμανίας.

Ἡ εἰκονογραφία, ἣν παρέχομεν σήμερον εἶναι τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Βιρμανίας, ὀνόματι Θαΐτ-Ο-Σχέε, ὅπερ σημαίνει πόθον πρὸς μακρὸν βίον, ἢ ἄλλαις λέξεσιν ἐλπιδά, ὅτι ὁ βασιλεὺς δὲν θέλει δώσῃ πέρας εἰς τὴν διπλωματίαν του καὶ τὴν ὑπαρξίν του συγχρόνως. Ὁ πρωθυπουργός οὗτος ἐταξείδευσε εἰς Εὐρώπην, καὶ ἔλαβε μάλιστα καὶ τὸ παράσημον τοῦ Ἰταλικοῦ σέμματος, καὶ τὸν σταυρὸν τῆς λεγεῶνος τῆς τιμῆς.

Ἡ ἑτέρα εἰκονογραφία τοῦ Νάϊτ Ἀντζία παριστᾷ τὸν ὑπουργὸν τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Βιρμανίας. Καὶ οὗτος ἐταξείδευσε εἰς Εὐρώπην, καὶ ἐκόσμηθη διὰ διαφόρων παρασήμων.

ΝΑΪΤ ΑΝΤΖΙΑ
ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Βιρμανίας.

Ὁ ἐκλεκτότερος εἶναι ὁ κατασκευαζόμενος τὸν Ἰανουάριον ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς ὥρας ἐκείνης. Ὁ δὲ *μανδάρνιος* λεγόμενος οἶνος, εἶναι ὁ ἐκ τοῦ πορτοκαλλίου τοῦ Ἀπριλίου παραγόμενος. Ἀμφότερα τὰ εἶδη ταῦτα τοῦ οἴνου ἔχουσιν ἀξιόλογον θεωρίαν, διαφανέστατον χρῶμα, εὐάρεστον γλυκύτητα γέσεως, δόσιν ὀξέως ἰκανὴν, καὶ ἀφθονίαν οἰνοπνεύματος 15 τοῖς 0/10 σχεδόν. Δι' ἰδιαίτερου δὲ τινος τρόπου ἐπιτυγγάνεται ἀφρώδης οἶνος, περιέχων οἰνόπνευμα 12 τοῖς 0/10.

ΜΙΑ ΘΡΙΣ

Ἐκ μικρῶν αἰτίων μεγάλη συμβάωτα. Ἡ ἐφημερίς τῶν Ἰατρικῶν γνώσεων ἀναφέρει τὸ ἑξῆς:

Επί πολλὰς ἐποχὰς ἀδελφὸς ἐπέπεσε ἐπὶ τοῦ ἐτους ἐπασχεν ἐκ σπασμῶν, ἀλλ' οὐ μὲν δυνατῶν, ἀλλοτε δὲ ἐλαφρύτερων ἀνευ οὐδὲ μίσης ἐτέρας μεταβολῆς εἰς τὴν ὑγείαν τοῦ παιδίου. Πάντα τὰ μέσα τῆς ἰατρικῆς ἐπιπέτηται εἶχον ἡδὴ ἐξ ἀνελθῆναι καὶ οὐδὲν ἄλλο προσέβη ἐπιήρηστο. Ἐν μίᾳ τῶν ἡμερῶν ἐν ᾗ τὸ βάλανος μὲν ἡ μήτηρ παρῆρθε τὸ τέκνον ἔτι, δασυρὶν μεταξὺ τῶν τοιμῶν οὐδὲν ἔτι τοῦ ἔτι. Ἐσπερὶ τὴν χεῖρα, ὅπως ἐξαγγέλλῃ αὐτὴν, ἀλλ' ἡ θορὴ ἐξηκολούθει ἐσπερὶ χυμὸν ἐκ τοῦ στόματος. Ἡ θορὴ τέλος πάντων ἐξῆλθε καὶ ὡς βεβαίως ἡ μήτηρ, ἡτο 90 ἑκατοστῶν κειώμενη ἐντὸς τοῦ ἄρρυγγοῦ τοῦ παιδίου. Ἀρὰ ὡς ἐξήχθη ἡ θορὴ, οἱ σπασμοὶ ἐπαύσαν ὡς διαμαρτυρίας.

Μητέρες! Πόσαι ἠθικαὶ θλίψεις, ἀποτέλεσμα ἐλαχίστων αἰτίων, δύνανται νὰ προληφθῶσι διὰ μικρὰς ἐπαγρηπνήσεως ἐπὶ τῶν παιδίων!

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α — ΦΥΤΑ

ΚΕΦ. Δ'

Τὸ χρώμα τῶν ἀνθέων.

Ἐμιλήσαμεν περὶ ἐρυθρῶν ῥόδων, ἀλλ' ὡς γνωστὸν, πάντα τὰ ῥόδα δὲν εἶναι ἐρυθρά. Ὑπάρχουσι καὶ λευκά καὶ κίτρινα. Τινὰ δὲ εἶναι πολὺ ἀνοικτοῦ, ἀλλὰ δὲ πολὺ βαθεὸς ἐρυθροῦ χρώματος. Ἀλλ' ἡδὴ πῶς ἐγένοντο τὰ διάφορα ταῦτα χρώματα;

Ἐὰν ἐρωτήσητε βαρεῖα τινὰ, πῶς δίδει εἰς τὰ ὑφάσματα διάφορα χρώματα, θέλει σὰς εἶπει, ὅτι ἐμβάπτει αὐτὰ εἰς διαφόρους βαφάς. ἔχει ἐνταῦθα μίαν βαφὴν, ἣτις δίδει ἐρυθροῦ χρώμα, ἐκεῖ ἄλλην, ἣτις δίδει κίτρινον καὶ οὕτω καθέτης διὰ τὰ διάφορα χρώματα. Πλὴν ὅμως τὰ ῥόδα δὲν χρωματίζονται τοιοῦτοτρόπως, δὲν βαπτίζονται εἰς βαφάς, οὐχ ἡπτον ὅμως πρέπει τὰ χρώματα νὰ ἐρχονται ἐκ τινος. Πόθεν λοιπὸν ναίμυτε ἐπὶ λαμβάνουσιν αὐτὰ;

Δὲν γνωρίζομεν ἀκριβῶς πῶς γίνονται τὰ χρώματα αὐτά. Ὁ χυμὸς φαίνεται ὁ αὐτὸς εἰς τοὺς καυλοὺς τῶν διαφόρων ῥόδων. Δὲν εἶναι κίτρινος εἰς τὸν καυλὸν τοῦ κίτρινου, οὔτε ἐρυθρὸς εἰς τὸν τοῦ ἐρυθροῦ, ἀλλ' οἱ καυλοὶ πάντων τῶν ῥόδων ὡς καὶ οἱ κάλυκες κατ' ἀρχὰς εἶναι πράσινοι. Πλὴν ἐν ταῦτοις ἀπαντα τὰ διάφορα χρώματα ἐγένοντο ἐκ τινος, καὶ ἐπειδὴ οὐδὲν ἕτερον ὑπάρχει ἐν αὐταῖς ἐκτὸς τοῦ χυμοῦ, ὅστις ἐρχεται εἰς τὸν κάλυκα, ἐπιμένον εἶναι, ὅτι τὰ χρώματα γίνονται ἐξ αὐτοῦ. Ὁ αὐτὸς καὶ τὸ φῶς συγκελοῦσι κατὰ τι εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν χρωμάτων, ἀλλὰ ταῦτα γίνονται ἐκ τοῦ χυμοῦ.

Ἐμιλήσαμεν μόνον περὶ ῥόδων, ἀλλ' ὑπάρχουσι πολλὰ, πάρα πολλὰ ἄλλα ἀνθη διαφόρων χρωμάτων, ἅτινα πάντα ἐγένοντο ἐκ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ, ὅστις ἐρχεται εἰς τοὺς κάλυκας διὰ τῶν καυλῶν. Ταῦτον συμβαίνει εἰς τὰ ἀνθη τῶν δένδρων καὶ εἰς ἐκεῖνα, τὰ ὅποια βλέπετε ἐπὶ τῶν στελεχῶν καὶ τῶν θάμων.

Ὁ χυμὸς εἶναι διάφορος εἰς τὰ διάφορα δένδρα ἢ φυτὰ, ἀλλ' εἰς οὐδὲν ἐξ αὐτῶν θέλετε εὐρεῖ χυμὸν ὅμοιον μετὰ τῆς ἀνθῆς, ἅτινα ἐγένοντο ἐξ αὐτοῦ.

Εἰς τινὰ ἀνθη βλέπετε διάφορα χρώματα ὡραίως μεμιχμένα. Τὰ διάφορα δὲ ταῦτα χρώματα ἐγένοντο ἐκ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ. Εἰς τὸ κηπίον-λον βλέπετε πορφύραν καὶ κίτρινον χρώμα εἰς τὴν ἰριδα, πορφυρῶν, κίτρινον ἢ κίτρινον. Τὰ τρία ταῦτα χρώματα εἶναι ὅπως ἀνόμοια, καὶ ἐν ταῦτοις ἐγένοντο ἐκ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ. Εἰς τὰ δινικὰ καρυόφυλλα βλέπετε πολλὰ διάφορα χρώματα παραλλήλως τὸ ἐν τοῦ ἄλλου.

Ἐνίοτε τὰ χρώματα ἐπισκιάζουσι τὴν ὡραϊότητα ἀλλήλων. Παρατηρεῖτε ταῦτα εἰς τὸ καρυόφυλλον, ἀλλοτε τὸ ἐν χρώμα εἶναι τεθειμένον ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ ἄλλου ἐν εἶδει γραμμῶν ἢ στιγματῶν. Βλέπετε χρωματιστὰς γραμμὰς ἐπὶ τοῦ λειοῦ. Εἰς τὰ κρίνα τοῦ Τίγρεως ὑπάρχουσι βαθεὰ στιγματα διαφόρων χρωμάτων ἐκ τοῦ ὑπο ἐρυθρο-φαίου ἐκείνου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἰσι τεθειμένα.

Πῶς γίνεται, ἵνα ἐκ τοῦ αὐτοῦ χυμοῦ παράγῃται ἐν χρώμα εἰς τι μέρος τοῦ ἀνθους καὶ ἄλλο εἰς ἄλλο, δὲν γινώσκωμεν. Ἐνίοτε δύο ἐντελῶς διάφορα χρώματα εὐρίσκονται παραπλευρῶς. Εἰς τι εἶδος μήκωνος τὰ πέταλα τοῦ ἀνθους εἶναι λευκά, ἐκτὸς τῶν ἄκρων αὐτῶν, ἅτινα εἶναι ἐρυθρά. Φαίνονται ὡς εἰ ἐβύθισαν τὰ ἄκρα τῶν εἰς ἐρυθρὸν βαφὴν. Ἦδη ἀγνοοῦμεν πῶς ὁ χυμὸς, ἔκαμε τὸ ἀνθὸς λευκὸν πανταχοῦ, ἐξαιρέσει τῶν ἄκρων τῶν πετάλων.

Οὔτε δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν πῶς τὸ ἐν χρώμα ἐγένετο νὰ ἐπισκιάζῃ, ὅτε πῶς εὐρίσκεται ἐπὶ τοῦ ἄλλου. Τοῦτο γίνεται πολλάκις τόσον ἀκριβῶς, ὥστε δὲν δύνασθε νὰ εἰπῆτε, πῶθεν τὸ ἐν χρώμα ἀρχεται καὶ ποῦ τὸ ἄλλο τελευτᾷ. Βλέπετε τοῦτο εἰς τὰ ἀνθη τῆς μηλέας. Τὸ ἐρυθρῶν χρώμα ἐκτείνεται ἐπὶ καθαροῦ λευκοῦ, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει σημεῖον, ὅπῃθεν δύνασθε νὰ εἰπῆτε, ὅτι ἀρχεται τὸ λευκόν.

Τὰ χρώματα τῶν ἀνθῶν μεταβάλλονται εὐθὺς ἅμα ταῦτα ἀνοίξουσιν. Ἐν ἀνθῶς δὲν εἶναι ἀκριβῶς τὸ αὐτὸ χρώμα, ὅταν εἶναι κατὰ μέρος μόνον ἠνεωγμένον, καὶ ὅταν ἀπαντα τὰ πέταλα αὐτοῦ ἐκτεθῶσι εἰς τὸ φῶς. Ὑπάρχει εἶδος ἀμπέλου, ἢ ὅποια πάσχει περιεργόν τινὰ μεταβολὴν εἰς τὸ χρώμα τῶν ἀνθῶν τῆς. Ὅταν κατὰ πρῶτον ἀνοίξωσι ταῦτα εἶναι χρώματος ἀμυροῦ πρασίνου, ὅπερ κηρύσει, καὶ ὅταν ἐντελῶς ἀνοίξωσι, πλὴν μετ' ὀλίγον ἀπρὸς τὸ πλούσιον πορφυρῶν χρωμα. Ὅμοιάζει μετὰ τὴν μεταβολὴν τῶν χρωμάτων, τὴν παρατηρεῖτε εἰς τινες ὄπρασ. Τὸ πορτοκάλιον, ὡς γνωστόν, εἶναι κατ' ἀρχὰς πράσινον, ἀλλ' ὅταν ἐμφανῆσθαι γίνεται λαμπροῦ κίτρινου χρώματος.

Δύναμαι ἐπὶ πολὺ νὰ προχωρήσω ὁμιλῶν ὑμῖν περὶ τῶν χρωμάτων τῶν ἀνθῶν, ἀλλὰ δύνασθε νὰ παρατηρήσητε ταῦτα ὑμεῖς αὐτοὶ εἰς τοὺς κήπους καὶ ἀγρούς.

Ἐξ Πατρῶν. N.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΒΙΟΥ

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ κόσμῳ λαλουμένων γλωσσῶν ἀναβαίνει εἰς 3, 064. Οἱ κάτοικοι τῆς σφαιρας πρεσβεύουσι 1000 διαφόρους θρησκείας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν σχεδὸν ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν γυναικῶν. Ὁ μέσος ὅρος τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ἐστὶ περὶ τὰ 33 ἔτη. Τὸ ἐν τέταρτον τῶν ἀνθρώπων ἀποθνήσκουσι πρὸ τῆς ἡλικίας τῶν ἐπτὰ ἐτῶν τὸ ἡμισυ αὐτῶν πρὸ τοῦ 17ου ἔτους, καὶ οἱ ὑπερβάντες τὴν ἡλικίαν ταύτην ἀπολαύουσιν εὐδαιμονίας, ἢς στερεῖται τὸ ἡμισυ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἐκ 1000 προ-

καὶ ἰδίως πῶσον διαφόρως τὰ χρώματα εἶναι τοποθετημένα εἰς τὸ ἐν καὶ εἰς τὸ ἄλλο ἀνθός.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΗΝΩΝ (*)

ΜΑΡΤΙΟΣ

Ὅτε ὁ Ῥωμύλος, ὁ πρῶτος βασιλεὺς τῆς Ῥώμης, συνέταξε μνηολόγον διὰ τὴν νεοσύστατον αὐτοῦ πόλιν, διήρесе τὸν ἐνιαυτὸν εἰς δέκα μῆνας καὶ ὠνόμασε τὸν πρῶτον μῆνα Μάρτιον πρὸς τιμὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ θεοῦ τοῦ πολέμου Ἄρεως, ὁ ὁποῖος λατινιστὶ ὀνομάζεται Mars, γεν. Martis. Ὁ διάδοχος δὲ τοῦ Ῥωμύλου, Νουμάς Πομπίλιος ἀναμορφώσας τὸ μνηολόγιον, ἐπρόσθεσε εἰς τὸ Ῥωμαϊκὸν ἔτος τοὺς μῆνας Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον καὶ κατεβίβασε τὸν Μάρτιον ἐκ τοῦ πρῶτου εἰς τὸν τρίτον βαθμὸν διέμεινε δὲ εἰς τὴν στάσιν ταύτην, ἐώσθ' ἡ Χριστιανικὴ ἐκκλησία μετέβαλε τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Πάσχα. Ἡ διάταξις αὕτη ἠλλοιώθη πάλιν εἰς τὴν Γαλλίαν τὸ 1564 διὰ ψηφίσματος τοῦ Καρόλου Θ'. προστάσσοντος ν' ἀρχίζῃ ὁ ἐνιαυτὸς εἰς τὸ μὲλλον τὴν 1ην Ἰανουαρίου. Τὸ παράδειγμα τοῦτο ἠκολούθησαν οἱ Σκῶτοι τὸ 1599 ἀλλ' εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἡ 25 Μαρτίου ἐξηκολούθει νὰ ἦναι πρῶτη τοῦ χρόνου μέχρι τοῦ 1752.

Ὁ Μάρτιος παρίσταται ὡς ἀνθρωπος μελαγχρῖνον καὶ ἀγρία ὄψως, με περικεφαλαίαν ὀπλισμένον, παριστάνων οὐσιωδῶς τὸν Ἐθνικὸν Θεὸν Ἄρην. Ἡ μία τοῦ χεῖρ κρατεῖ δερμάτιον ἀπὸ ἀνθῆ ἀμυγδαλέας καὶ ἀπὸ διάφορα κλωνάρια, ἐπιστηρίζεται δὲ εἰς σκαφεῖον, ἐνῶ καλῶν σπόρων κρέμαται ἀπὸ τὸν αὐτὸν βραχίονα. Ἡ δὲ ἄλλη χεῖρ κρατεῖ ἡ ἐγγίζει κρινὸν, πρὸς ὑποδήλωσιν τοῦ ἀστερισμοῦ Κριτοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον εὐβαίνει ὁ ἥλιος τὴν 8—20ην ἡμέραν τοῦ μηνὸς τούτου, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀρχίζει ἡ ὥρα τῆς ἀνοίξεως, καθ' ἣν ἡ φύσις ἀναγεννᾶται καὶ πάντα τὰ ὀργανικὰ πλάσματα φαίνονται ἀναβιοῦντα ἐκ τῆς μακρᾶς τοῦ χειμῶνος νάρκης.

Ἐκ Πατρῶν.

N.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΒΙΟΥ

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῷ κόσμῳ λαλουμένων γλωσσῶν ἀναβαίνει εἰς 3, 064. Οἱ κάτοικοι τῆς σφαιρας πρεσβεύουσι 1000 διαφόρους θρησκείας. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν σχεδὸν ἰσοδυναμεῖ μετὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν γυναικῶν. Ὁ μέσος ὅρος τοῦ ἀνθρωπίνου βίου ἐστὶ περὶ τὰ 33 ἔτη. Τὸ ἐν τέταρτον τῶν ἀνθρώπων ἀποθνήσκουσι πρὸ τῆς ἡλικίας τῶν ἐπτὰ ἐτῶν τὸ ἡμισυ αὐτῶν πρὸ τοῦ 17ου ἔτους, καὶ οἱ ὑπερβάντες τὴν ἡλικίαν ταύτην ἀπολαύουσιν εὐδαιμονίας, ἢς στερεῖται τὸ ἡμισυ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἐκ 1000 προ-

(*) Ἡ οἰκεία ἱστορία ἐκάστου μηνὸς δὲ δημοσιεύεται εἰς τὸ τῆς πρώτης φυλλάδιον τοῦ ἰδίου μηνός.

σώπων ἐν μόνον φθάνει τὸ 100ον ἔτος τῆς ζωῆς εἰς 100 δὲ μόνον 6 φθάνουσιν εἰς ἡλικίαν 65 ἐτῶν, καὶ ἐκ 500 μόνον ἐν φθάνει τὸ 80ον ἔτος. Τὴν γῆν κατοικοῦσιν 1,000,000,000 κατοίκων, τούτων δὲ 333, 333,833 ἀποθνήσκουσιν ἀνὰ πᾶν ἔτος, 91, 824 ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν, 7, 730 ἀνὰ πᾶσαν ὥραν, καὶ 60 ἀνὰ πᾶν λεπτόν τῆς ὥρας, ἢ 1 ἀνὰ πᾶν δευτερόλεπτον. Οἱ θάνατοι οὗτοι ἀντικαθίστανται δι' ἴσου σχεδὸν ἀριθμοῦ γεννήσεων. Οἱ ἐγγαμοὶ ζῶσι πλέον ἢ οἱ ἀγαμοὶ, καὶ ἰδίως οἱ διάγοντες βίον ἐγκρατῆ. Οἱ ὑψηλοὶ τὸ ἀνάστημα εἰσι μακροβιότεροι ἢ οἱ μικροί. Τῶν ἀνθρώπων ζῶσι πλείοτεροι μὲν γυναῖκες ἢ ἄνδρες μέχρι τοῦ 15ου ἔτους τῆς ἡλικίας, ὀλιγώτεροι δὲ μετὰ ταῦτα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν γάμων ἐστὶν 75 εἰς 1000 ἄτομα· οἱ γάμοι δὲ εἰσι συνηθέστεροι μετὰ τὰς ἰσημερίας, τουτέστι κατὰ τοὺς μῆνας Ἰούνιον καὶ Δεκέμβριον. Οἱ γεννώμενοι κατὰ τὸ ἔαρ εἰσὶν εὐρωστότεροι τῶν ἄλλων. Αἱ γεννήσεις καὶ οἱ θάνατοι συμβαίνουσι συνηθέστερον τὴν νύκτα ἢ τὴν ἡμέραν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν, τῶν δυναμένων νὰ φέρωσιν ὄπλα, ὑπολογίζεται ἀναβαίνων τὸ ἐν τέταρτον τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ.

ΓΝΩΜΙΚΑ

* Δὲν ἀγαπᾶται τις, διότι ἀγαπᾷ, ἀλλὰ διότι ἀρέσκει.

* Ὁ ἔρωσ θέλει πάντοτε κατακτήσεις, ἀλλ' ἡ φιλία θέλει νὰ διατηρῇ ὅτι ἀγαπᾷ.

* Ψευδόμεθα περισσότερον διὰ τῶν πράξεων ἢ διὰ τῶν λόγων.

* Ὅσω τις προχωρεῖ εἰς τὴν ἡλικίαν ἀγαπᾷ ἑαυτὸν μὲν περισσότερον, ὀλιγώτερον δὲ τοὺς ἄλλους.

* Γυνὴ ἐνάρετος συγχωρεῖ εὐκολώτερον ἀκριτομιθίαν ἢ ἀπιστίαν, διότι ἡ μὲν τιμὴ εἶνε πρόληψις, ὁ δὲ ἔρωσ αἰσθημα ἀληθές.

* Τὸ κακὸν εἶνε ἴσως καλόν, οὔτ' ἀποτελέσματα δὲν φαίνονται ἀμέσως.

* Κεκημηκία ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν σχολείων καὶ μὴδὲν ἄλλο διανοσομένη ἢ τὴν ἐλευθερίαν ἢ φιλάρεσκος παρθένος καθορᾷ ἐν μὲν τῷ γάμῳ ὀπλοθήκην, ἐν δὲ τῷ συζύγῳ ἀδειαν κυνηγίου.

* Ἡ ὑπερφάνεια εἶνε ζεύγος ξυλίνων ὑποδημάτων, ὅπερ κάμνουσι μὲν τὸν ἀνθρωπον ὑψηλότερον, ἀλλὰ δὲν τὸν καθιστᾷσι μέγαν.

* Πᾶσα γυνὴ, ἣτις ὁμιλεῖ πολὺ δυνατὰ, δὲν εἶνε γυνὴ πνευματώδης, ἀλλ' εἶνε φανερόν, ὅτι πιστεύει, ὅτι εἶναι τοιαύτη.

* Ἡ εὐγνωμοσύνη εὐωδιάζει ἐν ταῖς γενναίαις ψυχαῖς καὶ ἀποβάλλει τὴν ἀρωματικὴν αὐτῆς δύναμιν ἐν ταῖς μικροῦ λόγου ψυχαῖς.

* Τὸ ἀγαπᾶν εἶνε εὐκολώτατον, δυσκολώτατον δὲ τὸ λησμονεῖν.

* Ἡ εὐγνωμοσύνη εὐωδιάζει ἐν ταῖς γενναίαις ψυχαῖς καὶ ἀποβάλλει τὴν ἀρωματικὴν αὐτῆς δύναμιν ἐν ταῖς μικροῦ λόγου ψυχαῖς.

* Τὸ ἀγαπᾶν εἶνε εὐκολώτατον, δυσκολώτατον δὲ τὸ λησμονεῖν.

* Τὸ ἀγαπᾶν εἶνε εὐκολώτατον, δυσκολώτατον δὲ τὸ λησμονεῖν.

* Τὸ ἀγαπᾶν εἶνε εὐκολώτατον, δυσκολώτατον δὲ τὸ λησμονεῖν.

* * * Ο πολὺ συχνὰ ἐπιδεικνύων τὴν γυναῖκα καὶ τὸ θυλάκιόν του, ἔλεγεν, ὁ Φραγκλῖνος, κινδυνεύει νὰ ἀπολέσῃ ἀμφοτέρω.

* * * Αἱ αἰσθήσεις εἶνε διὰ τὴν ἡδονὴν, τὸ δὲ αἶσθημα διὰ τὴν εὐδαιμονίαν.

* * * Ἡ σκέψις εἶναι φλόξ, ἥτις συχνότατα καταναλίσκει τοὺς ὑπ' αὐτῆς φωτιζομένους.

* * * Γυνὴ ὑποχωροῦσα ὑπέκει παλὺ μάλλον εἰς τὴν εὐγλωττίαν τῶν ἰδίων λόγων, ἢ εἰς τὴν δύναμιν τῶν συλλογισμῶν τοῦ ἀγαπῶντος αὐτήν.

* * * Δυνάμεθα μὲν νὰ πείσωμεν τοὺς ἄλλους διὰ τῶν ἰδίων ἡμῶν συλλογισμῶν, ἀλλὰ πράγματι πείθονται διὰ τῶν ἰδικῶν των.

Η ΜΗΤΗΡ ΜΟΥ

Καθῆυδον εἰς τὸ λίκνον μου ἄγνόν, μικρὸν παιδίον
καὶ μὲ ἀγγέλων ὄνειρα μ' ἠνοίγοντο οἱ οὐρανοί,
ὄτε ἡρέμα, γλυκερῶς, μετὰ παλμῶν ἁγίων
μ' ἐρίλησε μία γυνὴ.

Ἦτον ἡ μήτηρ μου.

Ἄλλοτε ὑπὸ τὸ γλυκὺ καὶ ἠπιόν της βλέμμα,
τὴν παιδικὴν μου ἔστειλλον εἰς τὸν Θεὸν εὐχὴν,
κ' ἐν ᾧ αὐτὴ φιλόστοργος μ' ἠτένιζεν ἡρέμα,
ἐγὼ ἐν ὄνομα γλυκὺ ἔλεγον εἰς τὴν προσευχήν:

Ἦ μήτηρ μου.

Καὶ ὄτε ἄλλοτε νοσῶν, ἔκλαιον εἰς τὸν πόνον,
μία μὲ ἐθεράπευε μὲ προθυμίαν χεῖρ,
ἐν ᾧ ἠγρύπνει μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν σκοτίαν μόνον,
εἰς λάμπων τούρανοῦ ἀστήρ.

Ἦτον ἡ μήτηρ μου.

Καὶ ὄτε ἀπὸ τῆς σχολῆς ἐλάμβανον βραβεῖον
καὶ ἀλαζῶν μοι ἔστεφε τὸ πρόσωπον χαρὰ,
ποῖα ἀπὸ τὰς χεῖράς μου ἤρπαξε τὸ βιβλίον,
ποῖα ἐκ συγκινητέως μ' ἐφίλει πορφυρὰ;

Ἦ μήτηρ μου.

Καὶ ὄτε νέρη μ' ἔστεφαν ψυχρᾶς μελαγχολίας
κ' ἡ νέα μου παράφορος ἔγεινε κεφαλὴ,
μία καρδία συμπαθεῖς λόγους παρηγορίας
τότ' ἤκουσα νὰ μοι λαλεῖ.

Ἦτον ἡ μήτηρ μου.

Καὶ ὄτε τὸ ποτήριον ἐλάμβανον τοῦ βίου
καὶ τὰς πικρίας ἐπινον ἀπὸ αὐτοῦ τῆς γῆς,
ὦ ποῖα μέλι ἐρρίπτεν ἐντὸς τοῦ ποτηρίου,
ποῖα τὸ δηλητήριον ἐγλύκαινε μετὰ στοργῆς;

Ἦ μήτηρ μου.

Καὶ ὄτε βροῦμα τῆς ζωῆς μὲ ἔσυρεν ἀπόνως
κ' ἐκ τῆς θερμοῦς ἀγκάλης της μὲ ἔφερε μακρὰν,
μίαν καρδίαν ἐθλίψε πρὸ πάντων βάρους πόνος
μίαν καρδίαν προσφεράν.

Ἦτον ἡ μήτηρ μου.

Καὶ νῦν ὄτε εἰς ξένην γῆν τὸν βίον ἀναλίσκω
καὶ νοσταλγῶν, μελάγχολος βαίνω βαρυαλγῆς,
ποῖον τοῦ πόνου φάρμακον ἐπὶ στιγμὴν εὐρίσκω,
ποῖος ἀστὴρ ἀπὸ μακρὰν μοι φέργει τηλαυγῆς;
Ἦ μήτηρ μου.

Καὶ νῦν ὁπότε ἔρημον ἀδελφικῆς καρδίας
μὲ θανατοὶ ἀνηλεῶς τοῦ δόλου ἢ λεπίς,
ποῖα προβάλλει φαεινὴ μέσω τῆς τρικυμίας
ποῖα φαεινὰ ἔλπις;
Πάλιν ἡ μήτηρ μου.

Πλὴν οἴμοι νῦν μοι σβέννυται πᾶσα ἐλπίς χροσῆ.
Τώρα ἡ μήτηρ μου νοσεῖ.

Σ. Σ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Τὸ ἡφαίστειον Αἴτνα εἶναι πάλιν κατ' αὐτὰς εἰς ἐνέργειαν καὶ νέος κρατῆρ ἀνέδου. Πάντες οἱ κρατῆρες ἐκχύνουσι ἐλαιώδεις ἀλατῶδες βροστῶν.

* * * Ἡ βουλή τῆς Πολιτείας τῆς Καλιφορνίας ἐψήφισε νόμον δι' οὗ ἀπαγορεύεται τοῖς ἐργοστασίουχοις καὶ λοιποῖς διευθυνταῖς βιομηχανικῶν ἔργων νὰ λαμβάνωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν των Κινέζους. Οἱ κάτοικοι τοῦ Οὐρανίου Κράτους ἐπλημμύρησαν τὸ μέρος τοῦτο τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν καὶ κατῴρθωσαν, διὰ μικροῦ μισθοῦ, νὰ ἀπομακρύνωσι τοὺς ἐντοπίους.

* * * Ὁ ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ῥωσσίας πρίγκιψ Οὐρουσάφ. καταγίνεται εἰς σύνταξιν σχεδίου περὶ εἰσαγωγῆς τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου εἰς τὴν Ῥωσσίαν.

* * * Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἀνέρχεται εἰς λίρας στερλίνας 15,541,300 διὰ τὸ ἐνεστῶς ἔτος, ὁ ἀριθμὸς δὲ τοῦ στρατοῦ εἰς 131,859.

* * * Διενεργεῖται ἡ σύστασις ἐταιρίας ἐν Γαλλίᾳ, πρὸς συντήρησιν τῶν ἀρχαίων οἰκοδομημάτων, ἀπαρτισθήσεται δὲ κατὰ μέγα μέρος ὑπὸ ἀρχιτεκτόνων.

* * * Ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ἐπιφορτισθεῖσα τὴν ἀνέγερσιν ἀνδριάντος εἰς τὸν Βίκτορα Ἐμμανουὴλ ἐν Ῥώμῃ, σκοπεῖ νὰ θέσῃ εἰς παγκόσμιον διαγωνισμὸν τὴν κατασκευὴν τοῦ ἀγάλματος τούτου.

ΓΡΙΦΟΣ 3.

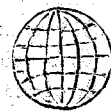
X

M

KT

Λυκοῦργος Ἅγις

πόλις Ἀττικῆς

I